

Forflag efter min Mening skeer en tidsfvarende gavnlig Udvidelse af den Borgerrepræsentationens tilkommende Myndighed med Hensyn til de under Communcens egen Afgjørelse hørende Sager, og jeg skal derfor naturligviis ogsaa stemme for Fleertallets Forflag, dersom enten Mindretallets Forflag forkastes, eller den høitærede Indenrigsminister bestemt maatte gjøre Forkastelsen af Mindretallets Forflag til Betænkning, for at han i det Hele vil tiltræde Lovforlaget. Smidertid skal jeg dog bemærke, at det næstsidste Punktum i Fleertallets Forflag er saaledes redigeret, at jeg antager, at Fleertallet vil være enig i, at det kunde være ønskeligt at faae nogen Modification deri. Det er den Bestemmelse, at naar Borgermesteren ved en Afstemning ikke er i Fleertallet, ansees dog det, som to Trediedele af de Tilstedeværende, der maae udgjøre mindst tre Fjerdedele af den samlede Communalbestyrelse, beslutte, som Communalbestyrelsens Beslutning. Dette vil altsaa sige, at der ikke altid behøver at være et vist Antal af Communalbestyrelsens Medlemmer tilstede, for at Communalbestyrelsen kan tage en gyldig Beslutning, at til Exempel Borgermesteren, naar Borgerrepræsentationen bestaaer af 11 Medlemmer og Borgermesteren er det tolvte, i Forening med f. Ex. tvende Repræsentanter, vil kunne tage en gyldig Beslutning i en hvilken-somhelst Sag, hvorimod 7 tilstedeværende Borgerrepræsentanter ikke ville kunne tage en gyldig Beslutning imod Borgermesteren og 2 af Borgerrepræsentanterne. Dette forekommer mig dog at forlange en altsaa kvalificeret Majoritet. Jeg mener, at naar man i det Hele vil beholde denne kvalificerede Majoritet, maa det fastsættes, at der altid skal være et vist Antal af Communalbestyrelsens Medlemmer tilstede, for at en gyldig Beslutning kan tages, thi ellers vil som sagt det nævnte Tilfælde kunne indtræde. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig hertil og afvente hvad der videre maatte fremkomme.

Indenrigsministeren: Det vil maaskee findes passende, at jeg allerede paa dette Stadium af Forhandlingerne tillader mig at tage Ordet, og jeg maa da først og fremmest forudstille min Aerkjendelse af det væsentlige

Hensyn, som det ærede Udvalg har taget til de Bemærkninger, jeg under Sagens 1ste Behandling tillod mig at fremsføre. Naamlig maa jeg erkjende, at den Maade, hvorpaa Statens Tilhyn, som det let vil indsees, at Regjeringen maa fastholde, er blevet defineret i Loven, er aldeles fyldestgjørende, saa at der i den Henseende ikke er Noget tilbage at ønske. Jeg tillod mig tillige at gjøre opmærksom paa, at det vistnok vilde være ønskeligt, at denne Sammenbræden til sælles Raadslagning allerede indtraadte fra Først af, fordi det Antal Tilfælde hvori Meningsulighed vilde gjøre sig gjældende, derved vistnok vilde blive indskrænket meget betydeligt, idet paa den ene Side Magistratspersonen fik fuldstændig Leilighed til fra Først af at meddele alle de Oplysninger og Grunde, som han troede at kunne anføre for sin Mening, og paa den anden Side Borgerrepræsentanterne fik Leilighed til at gjøre deres Anskuelser og deres Indflydelse saaledes gjældende, at man enten i det Hele fik jævnet den Meningsulighed, der maatte være tilstede ved en mundtlig Overenskomst, eller det ialtfald maatte staae Magistratspersonen frit for, selv hvor han var bleven overstemt, endnu bagefter at overveie, om Uenigheden virkelig var af saa stor Betydning, at han for den Sags Skyld skulde gjøre, hvad der vistnok i disse communale Anliggender saavidt muligt bør søges undgaaet, nemlig at bringe Sagen til Afgjørelse ved en høiere Instants. Det var naturligviis ikke en Forbring, jeg i denne Henseende stillede, men kun en Henstilling, og det er mig hjært at finde den gjenoptagen af Udvalget i den Maade, hvorpaa § 1 er foreslaaet affattet. Jeg kan naturligviis ikke Andet end finde det hensigtsmæssigt, at Communalbestyrelsen sikkes imod al Overraskelse derved, at begge de paagjældende Parter have Leilighed til at begjære Sagen udsat, det vil altsaa sige, at den bliver behandlet i to Møder og kommer til en anden Forhandling, saa at man i Mellemtiden har Leilighed til at overveie Sagen, skaffe sig de Oplysninger, som maaskee ikke fra Først af fuldstændig ere tilstede, og fornemme Stemningen mellem Medborgere og saaledes altsaa til den endelige Afgjørelse medbringe en fuldmodnet Bevidsthed om, hvad der handles om, og hvad der deri kan ansees